

Vals ruginiu

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Prin valsul frunzei ruginii
În prag de toamnă râde-o floare,
În cor cântând cu greierii
Octombrie îi dă culoare,

Cu părul negru abanos
Emană-n jurul ei căldură,
Iar pasul mic și maiestuos
Plutește candid prin natură.

Când toamna ne va dezveli
Și toți cocorii or să plece,
Eu voi rămâne, dar voi ști
Că floarea-i cu sclipiri aztece.

- Alunecă pe coli, discret,
Cuvântul nerostit, iubire,
C-o doză mică de regret,
C-o umbră de împotrivire.

Tu știi că toamna o detest
Chiar dacă-mi poleiește drumul
Cu miere caldă... Un protest
E inutil. Mi-aleg parfumul

Primăvărată și-ndrăznesc
Să sper în înfloriri perene,
Sub umbra clipei, nefiresc,
Purtând miracolul pe gene.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif